

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Mártzius' 18-dikén, 1825.

D é l i A m é r i k a.

Peru. — Itt következnek most azon három Tisztitudosítások, mellyek a' Peruban Augustus 6-dikától fogva Oktober' negyedikéig a' Királyi és Respublikánus armádák között történt dolgokrol elébb Buenos-Ayresben 's azután a' Londoni Újságlevelekben kiadattak:

Fő hadi szállás Guamanga, Sept. 18-kán, 1824. — A' Bolívar' sergei Aug. 9-kén Tarmát, 11-kén Jauját, 14-kén Hunkayót elfoglalták: az ellenség pedig a' Huankayói úton folytatta hátrálását; a' hidakat a' hol elment maga után elrontotta; a' Matarón is elrontott négy hidat. A' miéink a' térségeken előre nyomulván a' Mataróni hidat Mayoknál helyreállították 's itt ezen vízen általmentek; 22-dikben Huankát 24-dikben Guamangát elfoglaltuk. Gen. Canterak, a' ki ekkor 3 mértföldnyire állott tőlünk, olly sietséggel továbbindult, hogy nem is rekognoscéroztatott; gyanitható, hogy a' Junini történetnek megújítottatásától félt. Az ő háta megett, a' hol elmentünk, találtunk szökevényeket, fegyvert, puskaporos szekeret, és vágó-marhát eleget. Maga a' Liberátor Aug. 29-dikén érkezett-meg Guamangába, 's 30-dikban az az elvetemedett Moyano is megérkezett a' maga Royal-Felipe nevű Batalionjának maradványával Quikamachaiba. Oberst Otero azonnal parantsolatot kapott Bolívartól, hogy ezen Guerilla csoportot az utolsó emberig tegye semmivé. Otero, ámbár a' reábiztatott dolgot éppen egészen végre nem hajthatta is, de csak ugyan nagy baj nél-

kül elszélesztette a' csoportot 's elfogott 20 embert és 3 tisztet. Gen. Canterak két kémeket küldött vala ezen tartomány' volt Felvigyázójának feeségéhez és egy Paphoz, de megfogattatván megbélyegeztettek 's úgy küldettek vissza a' Spanyol fő vezérhez. Az ellenség Sept. 6-dikán sietve folytatta hátrálását Chincheroig, 's innét Andahuaylason által az Apurimac vize felé intézte útját. Oberst Otero, ki az első Perui Regimentet vezérli, egy ellenséges csapatot Cangayo vagy Cangalló felé vissza nyomván e'képpen ő, ezen csapat 's az ellenség' fő hadi szállása közlő hídját, melyből a' következett, hogy az ellenség ezen vakmerő-bátor próbától megijedsen a' hátrálását. Oberst Padin Canete mellett Aug. 17-dikén egészen semmivé tett egy ellenséges csapatot. Így azon 14 tartományok, mellyek ezen táborozásnak elkezdése előtt még az ellenség' birtokában voltak, a' Junini csata után attól kétségenkívül örökre megszabadultak. A' Liberátor armádája jobb állapotban van most, mint mikor Truxillóbol ezen táborozásra kiindult. Ezen szempillantásban már gyanithatólag hátamegé hagyta az ellenség az Apuramac hídját, melly ha úgy van, e' véghatározású fog lenni az ő sorsára nézve. Ezen szerencsétlen hátrálásai alatt legalább 4000 emberekre lehet az ellenség' vesztesét tenni; ennyiből állhat még az ő mostani ereje. —

„Alairta: Andrao Santa-Cruz a' Gen. Stáb' vezére.

A' Chuchibambai fő hadi szállásról Oktober 4-kén 1824-dikben. — Az armá-

da akadályoztatás nélkül, halad előre, a' nélkül hogy Guatimalából lett indulásától fogva valami nevezetes történet adta volna magát elé, mint hogy a' Spanyolok akár mi nagy vesztéssel is a' hol csak lehet minden verkedést elkerülni iparkodnak. Mi az Apurimac' vizének birtokában vagyunk. Az ellenség ennek hídjait is mind elrontotta, kivéven azt az egygyet, a' melly Skopánál van. Itt örző sereget hagyott hátra, de kétségkívül ez is a' többit fogja követni, mihelyest a' mi oda rendeltetett seregeink feléje közelítenek. A' Liberátor maga személyesen mindenütt recognoscirozta ezen vizet, és megrendelte, hogy hol kell rajta hidakat és tutajokat építeni, 's parancsolatait szorgalmatosan teljesítik, melly szerint a' legnagyobb gát, mellyet az ellenség, ö-elejébe tenni gondolt, nem soká elfog háríttatni. Ő Excellentiájához hiteles tudósítók érkeztek, hogy Gen. Olanéta a' Gen. Valdecz' vezérlése alatt lévő Királyi sereggel Peruban a' szerencse itt is hátat fordított az ellenségnek; Olanéta kergeti a' Valdecz' seregeit, 's ezek Felső Perut már az Olanéta' kezében hagyták —

„Méltó megjegyeznünk, hogy melly különösen viselje magát az ellenség ezen alkalmatossággal, midőn kéntelennek szemléli lenni magát azon tartományoknak elhagyására, a' mellyek eddig az ő tyrannusága alatt sinlődtek. A' Spanyol Generálisok azon katonákat, kik a' nagy elbádjás miatt tovább nem mehettek; sőt az ispotályokban is azon betegeket, a' kik véllek elnem mehettek, mind agyon lövették. Mi azon úton, a' hol ők elmentek, 200-nál több holtakat találtunk 's ezen városba megérkezvén a' lakosoktól hallottuk, hogy az itt találtató kilencz 's az Abankában lévő öt ispotályokban, minden betegek hasonló módon ölettettek-meg. —

„A' Liberátor nagyon meg van azon öröm-nyilatkoztatással elégedve, mellyel őtet 's a' szabadító sereget ezen tartományokban fogadták, a' mellyekben a' nép mindenütt bámulásra méltó buzgosággal iparkodik szabadságának megnyerhetésén. Ő Excellentiája nagyon kívánja, hogy az Úr ezen Tisztitudósításokat a' megszabadított tartományokban mindenütt hirdettesse ki —“

„Aláírta: Andrao Santa-Cruz a' G. Stáb' vezére.

Utóliírás: — „Az Icai tengerparti Kommandánstól olly tudósítás érkezett hozzánk, hogy ő siető lépésekkel közelít Lima felé.“

A' Chuquibambai fő hadi szállásról Oct. 4. 1824-ben: — „Az ellenség egészen általment a' víz' tulsó partjára 's annak minden innenső partjait elhagyta. Úgy mutatják az ő mozdulásai, hogy a' hegyek közzé akarja magát hátra vonni. A' Liberátor ehhezképpest a' megszabadított tartományokat 's Cuzkónak is néhány tartományait fegyveresekkel megrakván, maga a' többekkel az Apurimak' partjait fedezi 's onnét tartja szemmel az ellenségnek további fordulásait. Potosiból olly tudósítások érkeztek hozzánk, hogy Valdecz Generálist az Aug. 11-dikén Olanétával történt verkedésből terhessen megsebesedve vitték-ki. Olanéta proklamátziót intézvén a' Perui néphez, úgy mutatja, hogy megengesztethetlenül boszszankodik a' több Királyi Generálisok ellen. Guayaquilhez még 4000 Columbiai fegyveresek 's 8000 Anglus puskák várattatnak Panamából. A' Limena nevű Korvatte is nem régen indult meg ugyan innét a' Veneczuelai híres Ulánus Svadronnal 's 20,000 Anglus puskákkal. Perunak azon tartományaiban, a' hol mi most tanyázunk naponként több-több buzgoságot és szeretet kezdenek a' népek mutatni hazájok eránt. A' Liberátor és seregei eránt is nagy szeretettel viseltet-

nek. Én mind ezeket valamint az Úrnak (*) úgy a' népnek is megnyugtatósára írom. —“

„Heres Tamás a' Liberátor, ideig-
oráig való Titoknokja.

(*) Ezen három Tisztitudoúsítások mind ahoz a' Don Carrion Sanchez Josen nevű Perui fő Ministerhez intéztettek, a' ki az ólta, hogy Bolívar Truxillóba jött, folytában ott tartózkodott, 's onnét folytatta a' Perui dolgok' kormányozását Bolívar alatt.

Még egy más nagy újságról is beszél-
lettek Londonban Márczius' 3-dikán a' melly
ha megvalóságosúlna méltán megérdemle-
ne a' nagy nevet, pedig úgy hírelték-el,
mint Limából December' 18-dtkán indúlt
Tisztitudoúsítást. A' dolog a' vólt, hogy a'
Royálisták' ármádáját Peruban telyesen
semmivé tették volna December' 9-dikén
a' Columbiai és Perui öszszecsatóltatott
seregek, úgy hogy minden Generalisait,
La-Sernát, Canterakot, Valdeczet 's a' töb-
bit is mind elfogták volna. Ezen nagy csa-
ta Huamanguillánál mondatott hogy tör-
tént volna: azonban már más nap' reggel
a' Londoniak is kételkedni kezdettek erán-
ta, mint hogy Ney-Yorkból Febr. 9-dikén
indúlt újságleveleket és Limából Decemb-
22-dikén indúlt tudósításokat vettek, 's
egyikben se' találtak a' dolog felől valami
emlékezetet, a' melyre nézve későbbi tu-
dósításoktól kellett annak megvalóságosu-
lását várniok. A' hír olly színnel kelt vólt
Londonban szárnyra, mint ha a' Lion
nevű Kutter hozta volna Carthagenából
Plymouthba.

Török Birodalom.

Korfu Febr. 19-dikén: — Ide olly
levelek érkeztek Albaniából Prevesa vá-

rosából, hogy azt Jan. 19-dikén retten-
tesen öszsze rontotta a' földindulás, a'
melly délelőtt 12-tedfél orakor történt és
majd egy egész minútát tartott. A' föld-
nek rázkodása, a' melly dél-nyugot felől
jött az öböl' partjainak szomszédságában
lévő házaknak egy részét ledöntötte, 's a'
föld több helyeken meghasadván leirha-
tatlan félelem terjedett-el a' nép között.
Az Austriai Konsuli épület is öszsze ros-
kadtt, melly a' kikötőhely mellet találta-
tott, 's a' Konsul maga egy hajóra szalad-
ván, 's attól tartván, hogy a' földrengés
még megújulhat, 48 óráig maradott a' ha-
jón, a' mint hogy valósággal történtek is
még két versbéli rázkodások 20-dikra vir-
radott éjjel hajnal tájban, az egyik 2, a'
másik 4 órakor.

Omerről, a' Janiai és Delvinói volt
Basárol, a' ki, minekutánna tölle ezen
Basaságok elvétettek, Salonichibe ren-
deltetett, még ma is nagyon sokféle bi-
zontalan hírek keringenek. Ő még máig
se ment-el Salonichibe: hanem némelyek
szerént csak azt várja, hogy egy Kurir,
kit ő Konstanczinápolyba' küldött, onnét
viszsa érkezzék, 's azonban el fog oda
menni, De vagynak, a' kik nem hiszik,
hogy ezt merje cselekedni, mint hogy at-
tól fél, hogy ott megkerithetik az ellen-
segei, 's ezért a' Görögökhöz fog inkább
pártolni. Mások nem hiszik, hogy általjá-
ban ezt is cselekedni mérészelje, mint
hogy így egyenesen a' Posta' ellenségévé
kellene lennie. Elől tűz hátul víz. De hát
hogyan lehet különben megmagyarázni,
hogy miért küldtte azonnal vissza a' ke-
zében lévő minden Görög Kazeseket, mi-
helyest megtudta, hogy a' Porta a' fenn-
nevezett Helytartóságokat tölle elvette. Akár
mire határozza azonközben Omer magát,
akár, hogy a' Salonichi Helytartóságot el-
fogadja, akár pedig hogy a' Görögökhöz

pártoljon, a' mit Görögök' barátjai nagyon szeretnének, elég az a' dologhoz, hogy a' Porta kinyilatkoztatta, hogy a' Janinai és Delvinói Basaságokat azért vette-el tőlle, hogy Messoloungit és Anatolikót nomtuda meghódoltatni, és ő, tudniillik a' Porta, ezen Helytartóságokat egyenesen annak a' Basának szánta jutalom gyanánt, ki a' nevezett két erősségeket a' Török birodalom' hatalma alá vissza fogja téríteni.

Igy tehát semmit se kételkedhetnek a' Görögök az eránt, hogy Akarnaniába negyedik versben is befognak a' Török seregek ütni, 's hogy e'-szerént bátran hozzá készíthetik magokat még egy újabb táborozáshoz.

Azon pártos Görög vezérek, kik a' magok Direktoriumjok ellen támadást gerjesztettek, hanem ennek seregei által már telyesen elnyomattattak 's elszélesztettek, már most arra való helyet is alig találhatnak, a' hol magokat bátorsággal megvonhassák. Sissini, az ügy nevezett Gastuni úr, Zante szigetre fűlt vala által, hanem még ki se jött volt a' kontumatziatartó házból, midőn parancsolatot, vett hogy a' szigetről haladék nélkül takarodjék-el. Mi történt azután véle nem tudják. Más négy vezérek, Zaimi, Nikita, Londo és Sissininek egy fija, hasonlóképpen egy Calamo nevű Joniai kised szigeten akarták megvonni magokat, de megfogattatván Missoloungibe vissza vitettek 's kétség kívül által fognak a' Görög Direktoriumnak adattatni.

A' szegény Warwaki, a' ki magát az ő Moreai szerencsejátékai által igen nevezetessé tette, Zante szigetén az ispotályban meghalt.

Egyéb tudósítások, a' mellyek Görög Országnak állapotját illetik, Jan. 22-kéig terjednek, 's nagyobbadon azon sokféle inségeket terjesztik szemeink' eleibe, mellyekkel ezen nemzetnek küszködni kell. Most csak a' Nápoliban találtató Directo-

rium tartja kezében az Igazgatói kormánt. Nemzeti Convent nem áll-fenn sehoz. Csak a' folyó esztendőnek első napjaitól fogva kezdettek 100 személlyek, Anatolika városában, Napnyugoti Görög országra, az az Akarnaniára és Aetoliára nézve (a' melly tartományokra tudniillik még eddig a' többi Görögök hatalma kiterjedett) valami gyüleaseket tartani. A' 100 személlyek között, kik a' nevezett két tartományokból özsze gyülekeztek, 70 polgári és 30 katona vezérek találtatnak. Ezen utólsókkal katona kíséző seregek is vagynak, de ezeket a' Vezérek, hogy valami félelmeskedésre okot ne szolgáltatassanak, Anatolikonak környékein a' falukon szállították kvártélyokra. Maga a' nevezett tartományok Kormányozója Maurokordató is megjelent ezen gyülésre Anatolikóba de személlyesen nem részesül abban, nem jár-be, a' gyülésbe hanem csak levelezés által veszen részt belőlle.

Mindjárt első ülésében azt nyilatkoztatta-ki a' gyülés, hogy mi czélszásai légyenek özsze gyülekezésének, a' mellyek ezek: Hogy a' fegyeres seregeket mi módon lehessen tartani; mi módon lehessen arra kivántató pénzre szert tenni; micsoda eszközökkel kellessék élni, hogy a' föld népének a' katonák szabad akarat szerént való bánása 's ragadozásra való hajlandósága miatt támodott sok panaszeit ellehessen háritani. Az is ezen gyülés' tanátskozásának tárgyává tétetett, hogy a' Moréában dühösködött (de már elesendesegett) polgári hadakozásra való tekintetben mi-képpen kellessék magát Napnyugoti Görög Országnak viselni. — (A' többi a' jövő keddi Újságunkban következik.)

Nagy Britannia.

Az Irlandusokra nézve most két fő kérdés forog-fenn a' Parlamentum előtt.

Egyik a' Catholikusok' felszabadittatását, másik a' Dublini Catholikus Egyesület' megtiltását tárgyazza. Hogy meg kell ezen Egyesületet tiltani, ezt már meghatározta az alsó ház; most a' felső ház előtt van a' kérdés, erre nézve adták a' Londonban lévő Irlandusok ezen felső ház' elejébe azon kérelmet, hogy ez ne erőssittse meg az alsó ház' határozását. A' mi a' másik kérdést illeti, tudniillik, hogy fel kell-e szabadítani a' Catholikusokat az őket nyomó törvények alól, e' még az alsó ház előtt van, de mind közelmúltban megírtuk, már az első felolvastatáson szerencsésen által esett. E' történt Márczius' első napjára.

Midőn Burdett a' jóvallatot tette, előre fontos Beszédet tartott, melynek röviden e' volt az értelme: —

„A' kérdés, a' melly bennünket foglalatosskoddat, nem csak Irlandiát 's a' Catholikusokat, hanem az egész Nagy Britanniai birodalom' nyugodalmát és bátorságát illeti. Ez a' mi Constitúciónknak valóságos minémüségével van összecsatolatva. De fejezzük-kiröviden magunkat: —

„A' Catholikusok' roszakaróji nem beszélhetnek többé úgy, mint azon időkben, midőn a' Hatalmasságoknak egy Szövetsége a' Római Udvarnak Kormányozása alatt minket a' Prétendéseknek visszatérésével fenyegetett. A' Politikának legkissebb ellenvetése sints többé a' Catholikusok ellen; eljött az ideje, hogy már egyszer az okosságra, az emberiségre, és a' Religióra halgassunk, a' melly nekünk azt parancsolja, hogy szeressed felebarátodat, mint magadat. —

„Tagadhatjuk-e hogy mivel tartozunk az Irlandiai Catholikusoknak? Midőn őket a' magok törvényes Királyoknak II-sodik Jákobnak ügyiért való viaskodások után III-dik Wilhelmus Király csak úgy vetkeltette-kí a' fegyverből, hogy nékiek a' Limeriki Egyezést jóvallotta, hogyan tar-

tottuk mi meg azután ezen kötetést? Úgy, hogy mihelyest a' szerentsétlen Catholikusokat békességben és alattvalói engedelmességben élni szemléltük, azonnal olly igasságtalan, kegyetlen, és kemény törvényeket adtunk-kí ellenek, a' milyeneket ezen világon egy ország is elé nem mutathat. —

„És még is száz esztendőket teltek-el, hogy mi ezen nevezetes szigetnek lakosait nyomjuk és kínozzuk. Megtekintették-e ezen szerencsétlen Catholikusoknak valk üldözőjök Európának mostani állapotját? Egész Európa átkozza a' mi Systemánkat az Irlandusok' szerencsétlenségéért. Légyen bár! de én nyilván kimondom, hogy ha a' mi Hazánknak még egy nagy felfordulásra kellene által esni, ez abból az Irlandiából fogna reánk következni, a' hol, mint látszik, Anglia a' maga törvényeit és nevét valósággal nagyon gyűlölségessé akarta tenni. Az én jóvallatom ez, hogy általjában vizsgáljuk-meg és vegyük vissza a' Státus' Catholikus alattvalóji ellen kiadatott törvényeinket.“

Burdett után minister Canning kelt-fel, még pedig beteges lévén botrámaszkodva, és e'képpen szóllott lassú hangon: —

„Az én gondolkodásom; ezen nagy tárgyra nézve soha meg nem változott. Hanem én még is alkalmasabb időben szerettem volna az ezen tárgyal való foglalatosskodásra választani, mint milyen ez a' mostani. Azonban részemről most is kinyilatkoztatom, hogy nékem semmi kedvesebb nem lehetne, mint hogy a' Catholikusok és Protestánsok közzül minden elválasztó linéát messze távozni láthatnák, mint hogy mindnyájok azon egy földön laknak, azon egy Királynak engedelmeskednek 's a' Státus' terheit egy formán hordozzák. Én úgy itélek, hogy a' Catholikusok' kívánsága megadattathatik,

„a' nélkül, hogy vagy a' Státus' Constitú-
 „tziója vagy pedig az Anglikána Szentegy-
 „ház valamelly veszedelemnek kitétetődhet-
 „ne. En tehát a' Bourdett úr Jovallat-
 „jára voksolok, a' nélkül mindazáltal,
 „hogy véle minden mellelegi környül-
 „állásokban való egyetértésre magamat el-
 „kötelezném.“

Canning után Belső Minister Peel
 beszéllett és egészen ellenkező vélekedést
 nyilatkoztatott, azt erőssítvén, hogy a'
 Catholikusoknak semmi jusok nintsen az
 azért való panaszolkodásra, hogy a' Lime-
 riki Kötés meg nem tartatott; felhozta
 Peel, hogy melly ellenséges indulattal vi-
 seltessék a' Pápa a' Biblia-társaságok eránt,
 's végezetekre kimondotta, hogy a' Catholi-
 kusoknak kívánságaik' nem állhatnak-meg
 az Ország' bátorságával. — Bourdett
 ellenben azt felelte ezen ellenvetésekre,
 hogy a' Catholikusoknak felszabadulásából
 következhető veszedelmek már vagy mind
 eltávoztak, vagy bizontalanok, az ő kíván-
 ságoknak megtagadásából következhető ve-
 szedelem pedig az ajtó előtt áll.

Végezetre, mint megirtuk, voksolásra
 bocsáttatott a' Bourdett' Jovallása 's 244
 voksok által 234 ellen helybehagyatott. Má-
 sodszori felolvasatása, mint mondják, Hús-
 vétutánra halasztatott.

A' Dublini Catholikus Egyesület
 hathatós szavakból álló Proklamátziót in-
 tézett az Anglus néphez; az Egyesület ti-
 toknokja O-Gorman irta nevét a' Prokla-
 mátzió alá, melynek kezdő szavai ezek: —“

„Barátaink és Álattvaló-társaink! Azok,
 kik az elnyomattatás alatt nyögnek, ter-
 mészet szerént szabadulást keresnek, 's
 nagyon ki vagynak azon kísértetnek tétet-
 ve, hogy a' világ' valamelly részének se-
 gedelmét, ha megnyerhetik, elfogadják.
 Hanem mi, ha válas szta engedtetik, azt

kivánjuk, hogy mindenek felett ti legyetek
 azok, a' kik erántunk ezen segedelemmel
 viseltessetek. A' ti jó akaratokhoz 's igaz-
 ságos vóltatokhoz folyamodunk ezen végha-
 tározású időben, hogy bennünket azon ter-
 hes elnyomattatás alól való felszabadulás-
 ra segéljete, mellyet mi nem érdemlünk,
 a' rabszolgaság, az igazságtalanság, a' meg-
 alacsonyittatás, a' kegyetlenségek 's olly
 megbántatások alól való felszabadulásra, a'
 milyenek csak Irlandiában és másutt se-
 hol se találtatnak-fel.

Végző szavaik között a' könyörgőknek
 ezen kifejezések találtatnak: —

„Melly sokszor volt áldással telyeskö-
 vetkezése a' ti kérelmeteknek! Ezen juso-
 toknak most sints határ vettette, és miolta
 ti ezzel éltek, soha nem illette ez úgy az
 emberi lelket, mint erre a' mi ügyünkre
 nézve. Mi kérésünk által kényszerítünk ben-
 neteket, hogy segéljete elé kívánságunkat,
 hogy menekedhessünk-még végre keserves
 állapotunkból. A' mit nem akartok hogy
 mások véletlek cselekedjenek, azt ti se cse-
 lekedjete másokkal. Ezen tudománynak
 igazságát mindenek megismerik. Fontol-
 játok meg tehát ezen tudományt; vegyete
 elmétekre ezen szigetnek állapotját, a' mel-
 lyel illy méltatlanul bánnak. Fontoljátok-
 meg, hogy melly fogyatkozásokkal, éh-
 séggel, inséggel, és testi 's morális szen-
 vedéseknek megsokasodásával, kell itt a' ti
 atyafi alattvaló társaitoknak küszködni.
 Cselekedjete, hogy mikor az Istent kéri-
 tek, hogy segítségetekre légyen, oda te-
 hessétek kérelmetekhez ezen szavakat: va-
 lamint szintén: hogy mi is segedelmet
 „és oltalmát nyujtunk az Irlandiai szeren-
 csétlen atyafiaknak.“

A' Londoni Kurir így ítél a' Parla-
 mentumban most fennforgó nagy kérdés-
 ről: —“

„A' Burrdett úr jovallatjának első sze-
 rencséje igen Sangvinius reménység-
 gel töltötte-el a' Catholikusok' felszabadu-

lasának barátjait, Mi nem hiszszük, hogy ezen kérdés még most minden grádicsokon szerencsésen által essék; ha az alsó házban által mehet is mind a' három fel-
oivastatásokon, nem jött még el az az idő, hogy a' felső házban is hasonló szerencsét reménlhessünk néki. Mi is azok közzé tartozunk, kik azt hiszik hogy meg kell a' Catholikusoknak idővel is csakugyan nyerni, a' mit keresnek: hanem mi még akkor is, ha kívánságaikat megnyernék, úgy itélnénk, hogy az Irlándiai népre így is nagyon kevés haszon háromlana ezen nyereségből. Ha a' Catholikus Prokurrátorok holnap Birákká, a' Catholikus -katonák fő vezérekké, 's más Catholikusok holnap a' Parlamentum' tagjaivá lehetnének: jobb dolga lenne-e ezért a' Catholikus parasztságnak, jobb élelme, jobb neveltetése vagy foglalatosságok lennének? Ilány Irlandus Catholikus venne hasznat ezen felszabadulásnak megnyeréséből. Egyéb akadályoknak bőles törvények által lejendő elhárításából várhatni ezen tekintetben a' jobb következtetéseket, mellyekhez idő kívántatik, mert mi a' Politikai Kurozsolókhoz is csak annyi bizodalommal viseltünk mint az Orvosiakhoz, kik a' magok Arkanumjok által mindent megigérnek a' betegeknek."

Valami Torbet nevű, Szent-Ilona szigetéről való ember, kinck földjén a' Nápoleon' tetemei vagynak eltemetettve, azt kívánta a' Kelet-Indiai társaságtól, hogy néki azon földért fizessen-meg, 's látván hogy ettől semmit se' kap, azzal segített magán, hogy azon számos idegen látogatóktól, kik a' Napoléon temetőjének meglátására mentek, bizonyos adófizetést kezdett venni. Azonban nem soká ezt is megtiltotta néki a' Sz. Ilonai Magistrátus, a'

mellyért ő Londonba jött kívánságának megkeresésére 's azt meg is találta, mint hogy itt 500 font Sterlinget kapott a' föld-
jiért.

London mellett az Etoni Collégiumban nagyon nevezetes és kedvetlen kimenetelű duellum történt Febr. 28-kán két tanuló ifjak között. Egyik ezek között Astley Cooper nevű a' Gróf Schaftesbury' ifjabbik; a' másik pedig Wood nevű Obersternek a' fija, más tudósítás szerint Marquis Londonderynek unoka ötse. Az első 14, a' másik 16 esztendő. Ők valami felett össze veszvén, elébb csak pofozódás által próbálták eligazítani a' pert, hanem ezt nem találván elegendőnek, végezetre abba egyeztek-meg, hogy a' következő napon, ököllet, annak módja szerint megviaskodjanak. Sekundánsokat is választottak. A' hely is, mellyen a' meneteleket az öklöződés közben tartani kellett, ki méretett. Hatvan illy menetel (rond.) határozott-meg, de nem sokáig tarthatták-ki, mint hogy a' gyengébb, tudniillik a' Gróf' fija, már a' 6-dik menés alatt érzékenység nélkül a' földre esett és az életre többé semmi eszközök által vissza sem hozatathatott. A' Bizonyságok (vagy mint nevezni szokták, Sekundánsok) minden menetel, vagy inkább kerület' végződésekor egyegy pohár pálinkát nyujtottak a' viaskodóknak.

Azt lehet gondolni, hogy a' minn talám száz esztendeje is van hogy jártatják a' nag próbatételekre kéz elméjű és tehetségű emberek az ezeket, azt fogják munkába talám már most nem soká venni, annyival is inkább, hogy a' társaságnak iparkodását valamint az Anglus Országlószék maga úgy sok Anglus fő személyek is nagy kedvezéssel helybe hagyták, 's a' társaság' Áktziáji, ámbár igen számos a

és drágák is, még is már majd mind megvásároltattak. Ezen társaság a' végre állott nagy summával össze, hogy a' Panamai, valami 15 mérföldnyi szélességű Istmust, keskeny földtet, melly az Atlantikum tengert a' Csendes tengertől elvalasztja, által vágassa 's e'képpen ezen két nagy tengereket hajós csatorna által össze csatolja. A' csatorna úgy fog vitettni, hogy a' Nikaraguai tó és Sant-John folyó vize is használtathassanak.

B é c s.

A' Bádeni négy házakra e' hónap 5-dikén a' főbb sorsvonások is véghezmenvén következő számoknak szolgált a' főbb nyeresékekkel a' szerentse:

A' 66,240 szám a' 82-dik — az 50,016 szám a' 83-dik — a' 100,138 a' 42-dik; a' 41,542 szám, a' 77-dik számú házakat nyerték-el.

A' 31,909 szám nyert 10,000 — az 52,179 nyert 5000 — a' 172,493 nyert 1500 — a' 155,009 nyert 1000 Bécsi becsü forintokat. ;

Továbbá a' 65,115 szám 1000 — a' 167,887 szám 500 — a' 28,432 szám 400 — a' 148,001 szám 250 — a' 858 szám 100 — a' 101,429 szám 100 — a' 24,658 szám 100 — a' 162,16 szám 100 aranyokat.

Magyar Ország.

A' Budai Ujság szerint Császár és Király ő Felsége kegyelmesen méltóztatott a' Pesti Univerzitásnál két, nagy érdemekkel diszeskedő Professorokat úgymint az Orvosi Praksisnak 's a' különös Therapiának tanítóját 's az Orvosi Fakultás Seniorát Orvos Doktor Tekintetes Bene Ferencz — és a' Kéz-Orvosi Praksis közönséges és rendszerént való tanítóját az Orvosi Fakultásnak Pro-Seniorát Orvos és

Kéz-Orvos Doktort Tekintetes Eckstein Urakat, Kir. Tanácsosi méltósággal megtisztelni.

Ma kón következő módon innepleték a' Felséges Urunk dicsősséges születésének napját Febr. 12-dikét: —“ A' Megye Rendei, úgy Tisztviselőji reggeli 10 órakor a' Vármegye Házánál ösve gyülekezvén, onnan fényes rendben a' Plébánia Szentegyházba mentek, a' hol is a' Mindenható előtt Felséges Urunk szerentsés, és hosszú életéért egyházi pompával áldozat mutattatott bé, és annak főbb részeikör a' Gróf Walmoden Gimborn Vasas Ezredjéből egy század apró fegyver lövésekkel, mellyek mozsarak által váltattak, tisztelkedett: ezek után a' Megye Al-Ispánja Tekintetes Kevermesi Tököly Péter Úr: hogy a' köz innep' fényét emelje 100 személyekre ebédet, estve pedig 360 személyre fényes Bált adott, az ebéd között tisztelt Al-Ispán Úr Koronás Fejedelmünk egészségéért, és bóldog uralkodásáért, úgy az egész Felséges Austriai Ház boldogságáért poharakat köszöntvén, Annak kívánásait a' számos Vendégek „Éljen! kiáltásai, és mozsarak durrogásai követték. — Az estvéli mulatság díszét pedig különösen nevelte, hogy azt több Nemes Ifjak, és Kis-Aszszonyok nemzeti ruhába öltözve jeles Magyar tánczal nyitották meg, és a' tánczó palotát Felséges Fejedelmünk melyképe szép világosításban ezen felirással: „A' Haza Attyának születése 57-dik innepén“ ékesített. — Ugyan az nap a' tisztelt Al-Ispány Úr, a' Gróf Walmoden-Gimborn századjának Fő Tiszteit maga asztalánál, az Al-Tiszteket pedig különösen arra rendelt helyen megvendégelte. Úgy nem különben azon század Közvitézei számára, mind azt előző napon fejenként 1 font marhahúst, és 1 icze bort adatott. —